

عنوان مقاله:

قلمروگرایی و حریم شخصی جوانان در پارکهای شهری ، مورد مطالعاتی: پارک دانشجو تهران

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری، عمران، شهرسازی و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

شبنم معین زاده - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

محسن فیضی - استاد گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران.

مهدی خاک زند - دانشیار گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به گذران اوقات فراغت بسیاری از جوانان در محیط های باز شهری به ویژه پارک ها و اجتماعات مختلف با انگیزه های گوناگون ، ایجاد حریم و قلمرو برای کنترل درست این اجتماعات به نحوی که از جرم زایی فاصله گرفته و به تعاملات مثبت بیانجامد ضروری است. هدف این تحقیق معرفی قواعد و اصول طراحی میباشد که بتوان به واسطه ی آن محیط اجتماعی مطلوبی را برای جوانان ایجاد کند. تنها به این طریق میتوان با توجه به بخشهای مختلف پارک ها و تفکیک آن ها نه تنها از ناهنجاری های رفتاری آن کاست بلکه بر کارایی و ایجاد رفتارهای قلمروپایی و در نهایت به میزان امنیت محیط افزود. این تحقیق درصدد بررسی مصداقی پارک دانشجو تهران و وضعیت حریم جوانان در اجتماعات آن است. تکنیک مورد استفاده در این تحقیق مطالعه ی نقشه ی شناختی ۱۵ نفر از مراجعه کنندگان ۱۸ تا ۳۰ سال به پارک با استفاده از مصاحبه و تحلیل و بررسی آنها می باشد. نتایج بدست آمده حاکی از آن است عواملی مانند : دقت در طراحی دید و منظر، ایجاد فضاهایی با دید مناسب، نورپردازی ، مبلمان شهری، مسیرهای جذاب و .... سبب افزایش کارایی و بهبود امنیت در فضای پارک ها میشود.

کلمات کلیدی:

قلمروگرایی، جوانان، اوقات فراغت، پارکهای شهری، تصویر ذهنی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1252504>

